

indtruffen et betydeligt Antal Brandffader. Den Erfaring, der høves fra Kjøbstæderne, afgiver heller ingen tilstrækkelig Betryggelse for, at teglhængte Bygninger paa Landet kunne holdes forsikrede for et ganske ubetydeligt Beløb. Fra 1792 til 1807 udgjorde nemlig det ordinaire Brandcontingent af Kjøbstadbygninger 10 R af hvert 100 Rd ., foruden Extrapaaligninger. Fra 1807 til 1831 var Contingentet 20 R ., som senere blev nedsat til 15 R og atter senere til 10 R ., indtil det ved Placat af 5te Maa 1841 blev ganske eftergivet for de Bygninger, der i et vist Tidsrum havde været forsikrede for deres fulde Assuranceværdi; men denne sidste Moderation, der dog fortiden midlertidig er suspenderet, maa fornemmelig tilskrives den fra Fortiden opsamlede rentebærende Fond.

I Mangel af noget andet fast Udgangspunkt har Commissionens Pluralitet troet, at Forholdet imellem Brandcontingentet af de Bygninger, der høre til 1ste Afdeling, og dem af 2den Afdeling, i Gjen nemstnit kunde stilles som 1 : 2, saaledes, at Steder af brandfarlig Bygningsmaade, under tilbørligt Hensyn til Afstandsmomentet (§ 4) og iøvrigt under lige Omstændigheder, svare dobbelt Contingent imod dem af mindre brandfarlig Bygningsmaade. Det maa dog allerede her bemærkes, at da en Afstand af 1 Alen fra andre Bygninger er anseet tilstrækkelig til at bevirke, at Forsikringsklassens Normalcontingent indtræder for Bygninger af 1ste Afdeling, medens der for Bygninger af 2den Afdeling udfordres en meget længere Afstand, er allerede herved Bygningerne af 1ste Afdeling begunstigede med Hensyn til Contingentet.

Fremdeles har den Betragtning gjort sig gjældende, at medens de større Bygninger, der ere belagte med Tegl eller andet ildfast Tag, i Regelen tillige ere af Grundmuur, forshuede med gibfede Vøfter, og overhovedet af en solidere Bygningsmaade, der modvirker Antændelse og forhindrer Ildens hurtige Udbredelse, er dette sjeldnere Tilfældet med de i en teglhængte Bygninger, der i Henseende til Brandfarlighed nærme sig til de straatækkede, især naar de ligge nær ved saadanne.

Dette er navnlig en af Grundene til, at Forholdet er stillet forskjelligt for Bygningerne af 2den og af 3die Forsikringsklasse.

Det kan endelig ikke lades ubemærket, at medens adskillige Arter Bygninger saa godt som ubelukkende ere tækkede med Straa eller andet ildfængende Materiale, hvilket er Tilfældet med de sædvanlige Bønderbygninger, Udhusene ved Hovedgaarde og andre større Ulyksteder og med Møller, ere andre Arter Bygninger i det modsatte Tilfælde; ifr. de statistiske Oplysninger Tavle V. Det er saaledes kun undtagelsesviis, at Kirker og Fabrikbygninger ere belagte med ildfængende Tag. Og saa af offentlige Bygninger, Smedier, og Teglovne, er den større Deel teglhængt. Da nu Brandcontingentet maa afpasses efter Forholdene, saaledes som de i Virkeligheden stille sig, eller i alt Fald efter det, som er det sædvanlige, og da, foruden Bygningsmaaden, ogsaa andre Momenter maae komme i Betragtning, samt da det for ContingentBeregningens og Opkrævningens Skyld er fundet nødvendigt at afrunde Tallene i de forskjellige Tarifpositioner, har det ikke kunnet undgaaes, at det ovenangivne Forhold 1 : 2 i mange Tilfælde maatte fraviges i Tarifen.

Det af Commissionens Medlemmer, som har formeent, at i 2den og 3die Klasse ere i Tarifen de teglhængte Bygninger ansatte for høit i Forhold til de straatækkede, har i et Separatvotum udviklet sin, i saa Henseende fra Commissionens øvrige Medlemmer afvigende Formenting.

Til § 4.

Med Hensyn til det 3die Moment, Bygningernes Beliggenhed eller Afstand fra andre Bygninger, bemærkes Følgende:

Det ligger i Forholdets Natur og stadfæstes ved Erfaring, at den isoleret liggende Bygning i Regelen kun er udsat for Antændelse indvendig fra, medens den, der ligger i Nærheden af andre Bygninger, tillige er udsat for Antændelse, naar der opkommer Ild i disse. Af de statistiske Oplysninger Tavle II fremgaaer, at medens Gjennemsnitsantallet af Ild-